

Dodenherdenking bij de vereniging Assadaaka in de Ruma Khami.

Met verschillende delegaties heeft Assadaaka dit jaar de slachtoffers van de 2de wereldoorlog herdacht op verschillende plekken in de stad.

Al jaren start de Stille Tocht bij Assadaaka samen met de zuster organisaties, individuen, buurtbewoners en religieuze leiders van de verschillende geloven uit de buurt. Waarna op het Ceramplein de slachtoffers herdacht worden en we 2 minuten stil zijn.

Na de plechtigheid met muziek en toespraken door vertegenwoordigers, zijn we terug gelopen naar de Ruma Khami.

Daar hebben we stilgestaan bij de redenen waarom we herdenken.

De deelnemers vertelden elkaar wat 4 mei voor hen betekent. Het herdenken van het offer dat gebracht is door zoveel mensen over de hele wereld. Voor anderen betekende herdenken een moment van bezinning over de wereld zoals die nu is: met hebzucht, nog steeds oorlog en verdrukking, maar ook dat je stilstaat bij het goede.

Een aantal deelnemers heeft de oorlog niet meegemaakt of was erg jong. Door leeftijd of doordat je in een relatief afgelegen plaats woonde. Toch komen ook zij met verhalen en vult ieder het herdenken op een eigen manier in: door te realiseren dat je vriendschap kan sluiten en dat dit ook thuis begint.

Hier volgt een toespraak en een gedicht van Ahmed El Mesri over **Vrijheid geef je door.**

Dames en Heren, Vrijheid geef je door is het thema van deze 4 mei herdenking.

Leven in vrijheid en verscheidenheid houdt in dat je mensen accepteert zoals ze zijn en dat je met elkaar leeft in harmonie.

Op 6 juni 1944 landden de Geallieerden op de kust van Normandië. De Amerikaanse soldaten waren niet bereid om op de Duitse vijand te schieten. Het had niets te maken met lafheid maar de soldaten wilden niet schieten omdat ze de Duitsers als mensen zagen. Het was tegen hun natuur om te doden. De legerleiding had een probleem. Wat nu? In plaats van het vuur openen om een ander mens te doden kregen de soldaten de opdracht om hun doelwit te zoeken en om hun strategisch doel te bereiken.

Op dit moment dat wij hier verzameld zijn bij dit monument om de oorlog en de slachtoffers van lang geleden te herdenken worden er wereldwijd ongeveer dertig "oorlogen" gevoerd. Inmiddels heeft de computer zijn intrede gedaan in de oorlogsvoering en is er niets menselijks meer aan. Steeds meer oorlogen en steeds minder vrede? Zo lijkt het, zo vernemen wij dagelijks van de media.

De kranten zouden vol moeten staan met pagina's waarop geschreven staat VREDE. Vrede en de weg naar vrede hoeft niet door oorlog geplaveid te zijn. We kunnen de weg van de vrede gaan om in vrede te leven. Vandaag, op dit moment kan een ieder van ons daarmee beginnen.

Kijk om je heen? Wat zie je? Vijanden of mensen in hun verscheidenheid? Mensen met verschillen kleuren huid, verschillende religieuze achtergronden, mensen met verschillende leeftijden, opleidingen, hobby's, talen en wensen. En deze verscheidenheid is het leven. De natuur kan voor ons een leermeester zijn. Zeker nu dat het voorjaar volop in gang is zie je overal verschillende bloemen naast elkaar staan. Mooi? Ja. het is prachtig die verscheidenheid.

Samen en toch verschillend

Jij drinkt koffie
Ik liever thee
Ik eet bruin brood
Jij wit

Ik wandel graag door het park
Jij neemt de fiets
Jij staat vroeg op
Ik laat
Jij praat Frans
Ik liever Spaans
Ik lees 'n boek
Jij zapt

Wij zitten op de bank
Kijken naar onze spelende kinderen
Hij heeft bruin haar
Zij is blond

Hand in hand gaan we door het leven
Dag in dag uit
Het leven is goed
Het leven gaat door.

Ik vraag u allen om samen met mij een wens uit te spreken:
Ik bewandel het pad van de vrede.

Dank u.

Toespraak van Ahmed El Mesri op herdenking 4 mei 2012